

UNTOLD STORIES

MOUAZ DE SÍRIA

"Tot va començar l'11 de març de 2011, la guerra més llarga i dura fins ara. Al principi va ser difícil d'acceptar-ho, però per poder ser lliures sabíem què perdriem amics, familiars o fins i tot el nostre país en un futur. Els nostres somnis no eren massa ambiciosos; només volíem un país en el qual poguéssim pensar i viure lliurement, però això era una il·lusió que mai podria ocórrer. Per descomptat, ens vam adonar uns anys després que comencés la revolució, vam poder veure clarament que mai ho aconseguirem. Així i tot, sempre teníem esperança que era possible, quan esperàvem el moment oportú per començar la revolució. Tots volíem recuperar el país dels mercenaris (El govern d'al-Ásad). En la meva opinió, jo diria que va ser una ocupació. Després de cinc anys vivint a l'infern, el govern i els seus aliats van començar a atacar tots els pobles i totes les ciutats que necessitavem recuperar. Estava atrapat en un petit poble amb onze amics; es suposava que havíem de ser més de vint-i-cinc amics, però el destí va decidir que no tothom sobreviuria. Sabíem des del principi que no tots sobreviuríem; per això sempre teníem por. Estàvem impactats pel que passava, fins i tot els nens petits que no s'adonaven del que passava es van sorprendre. Estàvem tristos, teníem la sensació que patiríem una gran pèrdua i què s'emportaria totes les coses precioses que teníem. La situació va començar a empitjorar; va succeir un setge asfixiant, el menjar s'estava esgotant, i el govern i els seus aliats van destruir completament tots els edificis. Després, només teníem dues opcions: quedar-nos a Síria i lluitar amb el nostre Govern contra la nostra gent o marxar de Síria amb molt poques esperances de tornar."

Per descobrir tota la història del Mouaz, escanegeu el codi QR següent

MOUAZ FROM SYRIA

"It all started on 11th March 2011, the biggest and toughest war yet. At first, it was hard to accept it, but to win our freedom, we knew we would lose friends, family, or even our country at some point. Our dreams weren't so big; we just wanted a country in which we could think and live freely, but this was just an illusion that could never happen. Of course, we realised it a few years after the revolution began, then we could see clearly that we would never succeed. However, we always had hope that we would. When we were all waiting for the moment to start the revolution. We all wanted to get the country back from the Mercenaries (al- Ásad Government). I would say that it was just an occupation. After five years of living in hell, the government and their allies started to attack all the villages and cities that we had to take back. I was trapped in a small village with a group of eleven friends. We were supposed to be more than twenty-five but fate decided that not everyone would live. We knew from the beginning that not all of us would survive until today; that was what we were always afraid of. We were all shocked about what was happening. Even little children who didn't realise what was going on were shocked. We were sad, we had the feeling that we would suffer a heavy loss and it would take all the precious things that we had. The situation began to get worse; food started to run out, a suffocating siege happened, and the government and its allies destroyed the infrastructure almost completely. After that, we only had two options: to stay in our country and fight with the Government against our people or to leave Syria with little hope of returning."

If you want to discover Mouaz's whole story, please scan the QR code below

**UNTOLD
STORIES**

SARA FROM AFGHANISTAN

"Leaving Afghanistan was not an easy decision to make, especially when starting a new journey and you can't see the light at the end of the tunnel. However, we had no choice. It was either to leave or continue experiencing death every day; racial discrimination, rape, and being surrounded by corpses, it was natural that we left. We left home secretly at night because if others realized that we were going, our lives would be in grave danger. Especially since my five younger brothers would be expected to stay and defend the country. Many obstacles were traveling to several countries illegally, and it is never clear what will happen to you along the way."

If you want to discover Sara's whole story, please scan the QR code below

SARA D'AFGANISTAN

“Marxar d'Afganistan no va ser una decisió fàcil de prendre, sobretot quan s'inicia un nou viatge i no es pot veure la llum al final del túnel. Així i tot, no teníem una altra opció. Es tractava de marxar o continuar experimentant la mort, la discriminació racial, la violació i estar envoltats de cadàvers cada dia, era lògic que marxéssim. Vam marxar de casa secretament a la nit perquè si els altres s'adonaven que ens n'anàvem, les nostres vides estarien en greu perill. Sobretot perquè els meus cinc germans menors s'havien de quedar a defensar el país. L'obstacle més gran era viatjar a altres països il·legalment, i mai estava clar que et podria passar pel camí.”

Per descobrir tota la història de la Sara, escanegeu el codi QR següent

ZAQUIEL FROM VENEZUELA

"You know, normally, people have good memories of their country. I don't have good memories of my country because I didn't live the best of Venezuela. I have only 24 years and all I have known is the same dictatorship that we can see right now. Maybe some birthdays and friends I had there are good memories. However, many of them have already left and are living in Latin America or around the world. So, it may sound like a lie, but I do not have good memories of my country. In Venezuela, I lived well until 2016 more or less. I was studying Electronics at a very good university, I lived with my parents and my sister. Everything was well. Then the situation started to get complicated. There was a shortage of products, food, transport, money... everything. Due to that, I had to leave university in 2016. It was a strong shock for me. It was one of the hardest years of my life because I wanted to keep studying and supporting my family but I couldn't even work."

If you want to discover Zaquiel's whole story, please scan the QR code below

ZAQUIEL DE VENEÇUELA

“Saps, normalment la gent té bons records del seu país. En el meu cas, no tinc bones memòries del meu país perquè no vaig viure el millor de Veneçuela. Només tinc vint-i-quatre anys i tot el que coneget és la mateixa dictadura que existeix avui dia. Alguns aniversaris que he celebrat i amics que he tingut allà són bons records. Però molts d'ells ja se n'han anat i estan vivint a Amèrica Llatina o al voltant del món. Així que, pot semblar mentida, però no tinc bons records del meu país. He viscut a Veneçuela fins a l'any 2016 aproximadament. Estava estudiant Electrònica a una universitat amb prestigi i vivia amb els meus pares i la meva germana. Tot anava bé. Llavors la situació es va començar a complicar. Va començar a haver-hi insuficiència de productes alimentaris, de transport, de diners... de tot. A causa d'això, vaig haver de deixar la universitat l'any 2016. Va ser un xoc fort per a mi. Va ser un dels anys més difícils de la meva vida perquè volia seguir estudiant i donant suport a la meva família, però ni tan sols podia treballar.”

Per descobrir tota la història del Zaquel, escanegeu el codi QR següent

**UNTOLD
STORIES**

ISMAEL FROM SALVADOR

"I like to live here because more than anything there is freedom. Freedom to work, to do whatever you want. Barcelona is like a country despite being a city but I see it as a country that fights for its independence. I like the way people are here. The Catalans gave me their hand. I have 4 mentors assigned to me by one NGO. So, you can see, these wonderful people came to help me and my family. They have my heart. God put them on my path. They support me, I feel very happy to have people like this by my side. If I need a sheet because it is cold, they will bring me, even food. I didn't even have a tv in my house and they got me one. Whatever is missing. Not only material support but psychological too. They always call me to know how my family is and how I am. I wonder if all Catalans are like this, but I believe most of them have a heart like this."

If you want to discover Ismael's whole story, please scan the QR code below

ISMAEL DE SALVADOR

"M'agrada viure aquí perquè més que res hi ha llibertat. Llibertat per treballar, per fer el que vulguis. Barcelona és com un país a pesar de ser una ciutat, però la veig com un país que lluita per la seva independència. M'agrada com són les persones aquí. Els catalans em van donar la seva mà. Tinc quatre mentors assignats a mi des d'una ONG. Per tant, podeu veure, aquestes meravelloses persones van venir a ajudar-me a la meva família i a mi. Tenen el meu cor. Déu els ha posat en el meu camí. Ells m'ajuden i estic molt content de tenir persones així al meu costat. Si necessito un llençol perquè fa fred o necessito menjar, m'ho portaran. Ni tan sols tenia una televisió a casa meva i em van donar una. Tot el que falti. No només suport material, però psicològic també. Ells sempre em truquen per saber com estic jo i la meva família. Em pregunto si tots els catalans i catalanes són així, però crec que la majoria tenen un gran cor."

Per descobrir tota la història de l'Ismael, escanegeu el codi QR següent

**UNTOLD
STORIES**

AHID FROM SYRIA

"Lebanon was a nightmare for me with all the racism I faced, all the exploitation I had to accept, but now I am considering that experience as the main reason for appreciating the rights I have right now and enjoying my life here in Spain. Now, I am studying for my master's degree in Data Science at UAB, in Barcelona. I feel more at home here, even more than in my home country. Finally, I am enjoying the opportunity of being myself. I am working hard to finish my studies and then have a job. I will either succeed or succeed here because there are no other options. This is my duty towards the people who gave me this opportunity, and this is the only way to survive with a Syrian passport. After what I have been through, I have no big expectations for humanity. I just want a decent life here, and hope to be able to visit my hometown to see my grey-haired parents and dance Dabke.*"

If you want to discover Ahid's whole story, please scan the QR code below

* The Dabke (Arabic: دبكة, "kick") is a type of traditional dance.

“El Líban era un malson per a mi amb tot el racisme que he afrontat, tota l'explotació que he hagut d'acceptar, però ara estic considero aquella experiència com el principal motiu per apreciar els drets que tinc ara mateix i així gaudir de la meva vida aquí, a Espanya. Ara estic estudiant per al meu màster en Ciència de Dades a la UAB, a Barcelona. Aquí em sento més com a casa, fins i tot més que al meu país d'origen. Finalment, estic gaudint de l'oportunitat de ser jo mateix. M'estic esforçant molt per acabar els meus estudis per poder tenir un treball; tindré èxit aquí si o si perquè no hi ha altres opcions. Aquest és el meu deure envers les persones que em van donar aquesta oportunitat, i és l'única manera de sobreviure amb un passaport sirià. Després de tot el que he viscut, no tinc grans expectatives de la humanitat. Només vull una vida decent aquí, i la possibilitat de visitar la meva ciutat natal per veure als meus pares canosos i ballar Dabke.*”

Per descobrir tota la història de l'Ahid, escanegeu el codi QR següent

* Dabke (en àrab: دبكة, "puntada de peu") és un tipus de dansa tradicional.

UNTOLD STORIES

EDITH FROM KENYA

"Life in Barcelona was an easy adjustment. The weather is perfect, and the people are very welcoming. I love the architecture of the city. I love the food. The only challenge I faced was with the language. I learned Spanish from the internet and watching movies. Open Cultural Center also helped me improve my Spanish skills for a few months. At the moment, I am not working yet because I was waiting for my residence permit which arrived a few months ago. I am looking forward to finding a job. I am not exactly sure what I would like to do, but I am interested in plants. So, I am looking into plant science. I might also try to go back to school and do a master's in communication or languages."

If you want to discover Edith's whole story, please scan the QR code below

"La vida a Barcelona va ser una adaptació fàcil. El clima és perfecte, i la gent és molt acollidora. Adoro l'arquitectura de la ciutat i el menjar. L'única barrera que vaig afrontar va ser la lingüística. He après espanyol amb l'Internet i mirant pel·lícules. A més, Open Cultural Center m'ha ajudat a millorar les meves habilitats en l'espanyol durant uns mesos. De moment no estic treballant encara perquè estava esperant que arribés el meu permís de residència, que va arribar fa un parell de mesos. Estic desitjant trobar una feina, no estic segura de què m'agradaria treballar, però m'interessa la flora. Així que estic mirant en l'àmbit de botànica i biologia vegetal. També podria intentar tornar a l'escola i fer un màster en comunicació o idiomes."

Per descobrir tota la història de l'Edith, escanegeu el codi QR següent

**UNTOLD
STORIES**

AMANDA FROM BRAZIL

"For the future, I want to finish my master's to get a job. I don't want to stay here forever, but I want to stay for more time to try to live in this city more like a local and less like a foreign person. But I don't even know if it's possible, because we will always be foreign people, that is natural. I don't want to go back to Brazil now. I miss it a lot, but I don't like the way the political situation is right now, it makes me very stressed and sad. I can't be in Brazil and be detached from politics. So, I will be happier outside of Brazil during these times."

If you want to discover Amanda's whole story, please scan the QR code below

“En el futur vull acabar el meu màster per aconseguir una feina. No em vull quedar aquí per sempre, però em vull quedar més temps per poder viure en aquesta ciutat com una persona local i menys com una turista. Però no sé si és possible, perquè sempre serem forasters, és normal. No vull tornar a Brasil de moment. El trobo a faltar molt, però no m'agrada massa la situació política actual, em fa sentir molt estressada i trista. No puc viure a Brasil i estar desvinculada de la política. Així que seré més feliç fora de Brasil mentrestant.”

Per descobrir tota la història de l'Amanda, escanegeu el codi QR següent

**UNTOLD
STORIES**

AUGUSTINA FROM NORTH MACEDONIA

"Documents were a challenge. It's very difficult financially, and also mentally because you are never fully protected. At least, I came as a student, I had student papers and was legal. It also doesn't guarantee anything, because it's a visa for one year, and you aren't a citizen here or a resident. You're legal, but you can't work and you aren't protected legally. If anything happens, you have to sort it out on your own. I think this has somehow made me who I am today because you have to just take each day as it comes. You have to be ready to start all over again. It's good because you feel very free, but you have to be very alert. It can be tiring, but it also makes you stronger."

If you want to discover Augustina's whole story, please scan the QR code below

AUGUSTINA DE MACEDÒNIA DEL NORD

"La documentació va ser un repte. És molt difícil econòmicament i també mentalment perquè mai estàs protegida del tot. Almenys, vaig venir quan estava estudiant, tenia documentació d'estudiant i era legal. Encara que no tenia cap garantia perquè és un visat d'un any, i no ets un ciutadà o una persona resident aquí. Ets legal, però no pots treballar i no estàs protegit/da legalment. Si passa alguna cosa, l'hauràs d'arreglar pel teu compte. En la meva opinió, crec que per això m'he convertit en qui sóc avui dia, perquè cada dia és una nova experiència. Has d'estar preparada per començar tot de nou. Està bé perquè et fa sentir molt lliure, però has d'estar alerta. Pot ser molt cansat, però també et fa més forta."

Per descobrir tota la història de l'Augustina, escanegeu el codi QR següent

ALEKSEY FROM UKRAINE

"It is difficult to say what I want to do in the future. For sure I want to keep living in Spain after this crisis finishes. I want to find a job here or open an I.T. company in Barcelona because I have the experience. I would also love to have a house by the countryside with some farm animals and my dog as my grandmother did."

If you want to discover Aleksey's whole story, please scan the QR code below

**UNTOLD
STORIES**

ALEKSEY D'UCRAÏNA

“És difícil dir el que vull fer en un futur. Estic segur que vull seguir vivint a Espanya quan termini aquesta crisi. Vull trobar una feina aquí o obrir una tenda d'informàtica a Barcelona perquè tinc l'experiència. M'agradaria també tenir una casa als afores amb alguns animals de granja i el meu gos, com la meva àvia.”

Per descobrir tota la història de l'Aleksey, escanegeu el codi QR següent

